Lietas Nr. 1A68038320
Nr. 1A-0046-21/19
ECLI:LV:RPPT:2021:0226.1A68038320.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021. gada 26. februārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnese S. Groza,
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2020. gada 16. aprīļa lēmumu Nr. /numurs/.

Aprakstošā daļa

2020. gada 24. martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. /numurs/ par Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 121.11. apakšpunkta prasību neievērošanu, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta piektās daļas 11. punktā, piemērojot naudas sodu 40 EUR apmērā.

Minēto lēmumu /pers. A/ (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzējs) pārsūdzēja un ar Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka (turpmāk arī – Iestādes) 2020. gada 16. aprīļa lēmumu Nr. /numurs/ (turpmāk arī – Lēmums) tas atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīts, ka lietā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un pieņemts lēmums par to, ka 2020. gada 24. martā plkst. 14.00 Kristapa ielā /numurs/, Rīgā tika konstatēts, ka transportlīdzeklis /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai 326. ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" ar 809. papildzīmi darbības zonā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 121.11. apakšpunkta prasības, par ko sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta piektās daļas 11. punktam, uzliekot naudas sodu 40 EUR apmērā.

Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas noteic ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Savukārt minētā likuma 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmi regulē un uzrauga policijas darbinieki un citas likumos un citos normatīvajos aktos tam pilnvarotas personas.

No lieta esošajiem pierādījumiem, proti, notikuma vietas fotoattēliem, administratīvā pārkāpuma protokola konstatējams, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai protokolā norādītajā vietā un laikā 326. ceļa zīmes ar 809. papildzīmi darbības zonā.

Lēmumā norādīts, ka pašvaldības policijas darbinieki notikuma vietā ieradās pēc 2020.gada 24. martā plkst. 12.48 ar mobilās lietotnes starpniecību saņemtās sūdzības par to, ka Kristapa ielā, Rīgā posmā no Baložu ielas līdz Margrietas ielai transportlīdzekļi novietoti stāvēšanai 326. ceļa zīmes darbības zonā.

No lietā esošajiem pierādījumiem, tostarp notikuma vietas fotoattēliem un administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma konstatējams, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā pagaidu 326. ceļa zīmes darbības zonā. Minētā ceļa zīme izvietota Kristapa ielā pretī ēkai Melnsila ielā /numurs/, Rīgā. Papildus 326. ceļa zīme ar 809. papildzīmi „Darbības zona" ir izvietota pie ēkas Kristapa ielā /numurs/, Rīgā, līdz ar ko Sūdzības iesniedzējam tā bija pamanāma. Norādīto 326. ceļa zīmju darbības zona ir Kristapa ielas brauktuves kreisā puse virzienā no Melnsila ielas uz Dreiliņu ielas pusi.

Lēmumā norādīts, ka 2020. gada 24. martā plkst. 09.27 pašvaldības policijas darbinieki apsekoja Kristapa ielu posmā no Melnsila ielas līdz Dreiliņu ielai, Rīgā. Apsekošanas laikā tika konstatēts, ka apskatāmā notikuma vietā ir izvietota norādītā 326. ceļa zīme un fiksēti transportlīdzekļi, kas novietoti minētās ceļa zīmes darbības zonā. No fiksētās informācijas secināms, ka Transportlīdzeklis administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā tika novietots stāvēšanai pēc pagaidu 326. ceļa zīmes izvietošanas. Apsekošanas laikā konstatētais fiksēts pašvaldības policijas darbinieku uzņemtajos video ierakstos.

Lēmumā, atsaucoties uz Ceļu satiksmes likuma 38. panta pirmo daļu, Ceļu satiksmes noteikumu 249. pantu, norādīts, ka arī tiesu praksē līdzīgos gadījumos ir atzīts, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. Jebkuram transportlīdzekļa vadītājam novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem, ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā *(skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013. gada 12. septembra spriedumu lietā Nr. 142183311. Pieejams: https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/lv/nolemumi)*.

Līdz ar to lietā ir pamatoti sastādīts un pieņemts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums, konstatējot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta piektās daļas 11.punktā paredzētu administratīvo pārkāpumu.

Par minēto Lēmumu Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību, lūdzot Lēmumu atcelt un lietu izbeigt.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņam ir deklarēta dzīvesvieta, un Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai blakus tai, ievērojot Ceļu satiksmes noteikumus. 2020. gada 24. martā plkst.10.15 viņš novietoja Transportlīdzekli Kristapa ielas, Rīgā braucamās daļas kreisā pusē, šai vietā piebraucot virzienā no Āgenskalna ielas caur pagalmam no Melnsila ielas /numurs/, veicot labo pagriezienu. Šajā ceļa posmā nav saskatāma 326. ceļa zīme „Apstāties aizliegts". Plkst.14.50, pienākot pie Transportlīdzekļa, tika konstatēts, ka viņš ir sodīts par Ceļu satiksmes noteikumu 121.11. apakšpunkta prasību neievērošanu. Apskatot notikuma vietu, konstatēja, ka pagaidu 326. ceļa zīme „Apstāties aizliegts" novietota Kristapa un Melnsila ielu, Rīgā stūrī, savukārt papildzīme „Darbības zona" novietota pēc 400 m pie Kristapa ielas /numurs/ mājas. Tātad Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai pēc 400 metriem no izvietotās ceļa zīmes. Tādējādi, izbraucot no pagalmiem pie Melnsila ielas /numurs/, 200 m garā ceļa posmā par šādu aizlieguma ceļa zīmju esamību auto vadītāji var tikai minēt, jo tās nav izvietotas un redzamas. Šāda situācijā ceļa zīmes nav izvietotas atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr. 421 „Noteikumi par darba vietu aprīkošanu uz ceļiem". Līdz ar to Lēmums ir atceļams.

Sūdzībā papildus norādīts, ka Kristapa ielā, Rīgā nav intensīva satiksme, tajā ir paredzēta vienvirziena kustība. Turklāt ceļa posmā no Melnsila ielas līdz Dreiliņu ielai ir iespējams nokļūt, izbraucot caur pagalmiem. Lai nodrošinātu pareizu ceļu satiksmes dalībnieku plūsmu šai ceļa posmā, pretējā virzienā ir izvietotas astoņas 301. ceļa zīmes „Iebraukt aizliegts". Turklāt, izbraucot no katra pagalma, ir izvietota 503. un 504. ceļa zīme „Izbraukšana uz vienvirziena ceļa", kā arī kustības virzienā labajā brauktuves daļā novietotas četras ceļa 326. zīmes „Apstāties aizliegts".

Lēmumā nav izvērtēti notikuma apstākļi, sniegts subjektīvs vērtējums, kas neatbilst faktiskajiem apstākļiem.

No lietā esošajiem fotoattēliem redzams, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai Kristapa ielā /numurs/, Rīgā, savukārt tuvākā papildus 326. ceļa zīme ar 809. papildzīmi „Darbības zona" ir izvietota pie ēkas Kristapa ielā /numurs/, Rīgā, kas ir tālu un ko pamanīt nav iespējams, jo no Transportlīdzekļa apstāšanās vietas ceļa posmā līdz ceļa zīmei ir divas izbrauktuves no Kalnciema ielas puses. Turklāt jāņem vērā, ka šajā ceļa posmā bija novietots daudz transportlīdzekļu, kas stāvēja brauktuves kreisajā pus, pagaidu aizlieguma zīmes darbības zonā, un kas Sūdzības iesniedzējam kā ceļu satiksmes dalībniekam nelika būt uzmanīgam.

Lēmumā norādītās atsauces uz Ceļu satiksmes likuma 38. pantu, nevar piemērot atrauti no Latvijas valsts obligātā standarta „LVS 77-2 Ceļa zīmes, uzstādīšanas noteikumu tehniskās prasības" konteksta, kur priekšvārdā noteikts, ka ceļazīmes ir vismasveidīgākais satiksmes organizācijas tehniskais līdzeklis. Augsta kvalitāte, precīza un pamatota uzstādīšana, pienācīga uzturēšana ir faktori, kas nodrošina satiksmes dalībniekus ar vajadzīgo informāciju un paaugstina satiksmes drošību. Latvijas standarts izstrādāts un apstiprināts standartizācijas tehniskajā komitejā LVS/STK 15 Autoceļi rekomendācijas, kas noteic, ka, veicot darbus uz brauktuves un operatīvi mainot satiksmes organizēšanas shēmu, zīmi uz pārvietojama pārnēsājama balsta ir atļauts novietot uz brauktuves. Tas tiek veikts, nodrošinātu satiksmes dalībniekus ar vajadzīgo informāciju un paaugstina satiksmes drošību. Konkrētajā gadījumā atbildīgo dienestu amatpersonu paviršības, bezatbildības un nolaidības dēļ tas netika izdarīts, jo, visticamāk, ceļa zīmes nebija izvietotas atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr. 421 „Noteikumi par darba vietu aprīkošanu uz ceļiem". Līdz ar to ir konstatējamas nepilnības satiksmes organizēšanā lietā apskatāmajā vietā.

Minētā situācija radīja iespēju pašvaldības policijas darbiniekiem sodīt virkni neuzmanīgus vai neapzinīgus transportlīdzekļu īpašniekus, kuriem par izmaiņām satiksmē un piemērotajiem sodiem radās tikai izbrīns un sašutums.

Tādējādi secināms, ka ir radies pārkāpums, no kura objektīvu iemeslu dēļ Sūdzības iesniedzējam izvairīties nebija iespējams.

Lēmumā ir formāli izvērtēti notikuma apstākļi, savukārt, ņemot vērā Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta regulējumu, uz ko norādījusi Satversmes tiesa 2020. gada 20. jūnija spriedumā lietā Nr. 2001-17-0106, lai piemērotu sodu, nepietiek tikai ar formālu kādas darbības atspoguļojumu, kas atrauts no kopējiem lietas apstākļiem. Konkrētajā gadījumā nav konstatējama administratīvā pārkāpuma subjektīvā puses esība, proti, Sūdzības iesniedzējs nav apzināti ar nodomu vai aiz neuzmanības veicis Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, no kura pat izvairīties nebija iespējams.

Ņemot vērā šos apstākļus un argumentus, Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Tiesā saņemti Iestādes paskaidrojumi, kuros uzturēta Lēmumā norādītā argumentācija un papildus norādīts, ka Sūdzības iesniedzēja norāde, ka ceļa zīmes notikuma vietā uzstādītas paviršu un neatbilstoši valsts standartu prasībām, nav pamatots. Tas, ka Sūdzības iesniedzējs apšauba 326.ceļa zīmes uzstādīšanas likumību, neatbrīvo viņu (tāpat arī jebkuru citu ceļu satiksmes dalībnieku) no pienākuma ievērot un izpildīt Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

Tiesu judikatūrā atzīts, ka ceļa zīme ir uzskatāma par administratīvo aktu, kas satur obligātu ceļa satiksmes regulējumu, tādejādi autovadītājam, kas piedalās ceļu satiksmē ceļa zīmes ir jāievēro obligāti saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu un Ceļu satiksmes likuma prasībām. Ceļa zīmes satur vispārēju regulējumu, jo no jebkura satiksmes dalībnieka, kurš tai tuvojas, tā prasa noteiktu uzvedību. Tāpat Iestāde pievienojas tiesas paustajām atziņām, ka ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības ir jāievēro pat tad, ja ir pārkāpta to uzstādīšanas procesuālā kārtība, vai persona uzskata tos par prettiesiskiem, ja vien ceļa zīme vai ceļa apzīmējums nav acīmredzami patvaļīgi uzstādīts (ir acīmredzams, ka satiksmes organizācijas tehniskais līdzeklis ir neatbilstošs Latvijā obligāto standartu prasībām un tā uzstādītājs nav ceļa pārvaldītājs), jo satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem ir noteicošā nozīme, lai nodrošinātu ceļu satiksmes drošību un kārtību *(skat. Administratīvās rajona tiesas 2013. gada 17. maija spriedumu lietā Nr.142176211)* . No lietā esošajiem pierādījumiem nav acīmredzams, ka 326. ceļa zīme lietā apskatāmajā vietā un laikā būtu izvietots neatbilstoši Latvijā obligāto standartu prasībām.

Tiesā saņemti Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi, kuros papildus norādīts, ka viņš nevarēja ievērot pagaidu ceļa zīmju prasības, jo nebiju braucis tām garām pārkāpuma izdarīšanas dienā. Viņš nevarēja redzēt pagaidu ceļa zīmes, kas aizliedza apstāties konkrētajā ceļa posmā Kristapa ielā, Rīgā tādēļ, ka nebrauca tām garām un nebija tām pietuvojies, jo izbrauca no blakus māju pagalma teritorija, kas bija ērtākais piebraukšanas ceļš. Ceļa zīmēm jānodrošina satiksmes dalībniekus ar vajadzīgo informāciju. Objektīvi neredzot pagaidu ceļa zīmes (piemēram, izbraucot no pagalma teritorijas), katrai personai šādā gadījumā atbilstoši vispārpieņemtajiem tiesību principiem bija tiesības uz tiesisko paļāvību novietot kā ierasts transportlīdzekli stāvēšanai. Savukārt pašvaldības policijas darbiniekiem vajadzēja nodrošināt, lai autovadītāji, kas izbrauc no pagalma teritorijas, arī būtu informēti par aizliegumu novietot transportlīdzekli šajā ielas posmā.

Lietā atrodas sekojoši dokumenti/pierādījumi: administratīvā pārkāpuma protokols, notikuma vietas fotoattēli, izdrukas no Rīgas pašvaldības policijas Elektronisko notikumu žurnāla, izdrukas no reģistriem, informatīvie materiāli (paziņojumi).

Motīvu daļa

Pārbaudot lietā iegūtos pierādījumus, tiesa secina, ka Lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

2020. gada 24. martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. /numurs/ par to, ka 2020. gada 24. martā plkst. 14.00 Kristapa ielā /numurs/, Rīgā tika konstatēts, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai 326. ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" ar 809. papildzīmi darbības zonā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 121.11. apakšpunkta prasības, par ko sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta piektās daļas 11. punktam, uzliekot naudas sodu 40 EUR apmērā..

Ar Iestādes 2020. gada 16. aprīļa lēmumu Nr. /numurs/ minētais lēmums atstāts negrozīts.

A r 2020. gada 1. jūliju spēkā stājās Administratīvās atbildības likums, ar kura stāšanās spēkā brīdi zaudē spēku Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma (stājās spēkā 2020. gada 1. jūlijā) Pārejas noteikumu 2. un 3. punktam, procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Administratīvo pārkāpumu lietās sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu vai attiecībā uz pārkāpumiem, kas fiksēti ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, ja pārkāpums izdarīts līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, procesu pabeidz, piemērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa un Ceļu satiksmes likuma normas.

Konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā tiesvedība ierosināta saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa regulējumu, līdz ar to tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, piemēro šī kodeksa normas, kā arī Ceļu satiksmes likuma normas (redakcijā līdz 2020. gada 30. jūnijam).

Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{1\,3}$ panta trešajai daļai pievienojas Lēmumā norādītajiem apstākļiem par pārkāpumu konstatēšanu.

Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un Lēmumā norādījusi pārkāpuma faktiskos apstākļus un argumentus (motivāciju), kas to pamato. Iestāde ir izvērtējusi pierādījumus atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. un 244. panta prasībām. Lietā iegūtie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami pierādījumi, kas kopumā pierāda Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta piektās daļas 11.punktā paredzēta pārkāpuma esamību.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta piektās daļas 11.punktā paredzēta administratīvā atbildība par stāvēšanu 326. ceļa zīmes darbības zonā.

Ceļu satiksmes noteikumu 121.11. apakšpunkts noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt 326.ceļa zīmes darbības zonā. Savukārt šo noteikumu 259.26. apakšpunkts noteic, ka 326. ceļa zīme „Apstāties aizliegts" – transportlīdzekļiem aizliegts apstāties un stāvēt.

Ar lietā gūtajiem pierādījumiem, tostarp administratīvā pārkāpuma protokolu, notikuma vietas fotoattēliem, izdrukām no Rīgas pašvaldības policijas Elektronisko notikuma žurnāla ir pierādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā norādītajā vietā un laikā Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai 326. ceļa zīmes ar 809. papildzīmi darbības zonā, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 121.11. apakšpunkta prasības.

Ar lietā gūtajiem pierādījumiem ir pierādīts un tas pamatoti ir norādīts Lēmumā, ka Transportlīdzeklis atradās administratīvā pārkāpuma vietā (novietots stāvēšanai) tad, kad bija spēkā ceļa zīmes Nr. 326 „Apstāties aizliegts" ar 809. papildzīmi regulējums.

To pamato lietā iegūtās ziņas, tostarp ziņas, ka pašvaldības policijas darbinieki notikuma vietā ieradās pēc tam, kad jau šajā vietā bija uzstādītas minētās ceļa zīmes.

Rīgas pašvaldības policijas Elektronisko notikumu žurnālā fiksētas ziņas, ka 2020. gada 24.martā no plkst. 09.04 līdz plkst. 09.29 pašvaldības policijas darbinieki veica minētās vietas apsekošanu, tika piefiksētas automašīnas, kas atrodas ceļa zīmju darbības zonā, bet administratīvā pārkāpuma protokoli netika noformēti, jo nebija zināms, vai transportlīdzekļi novietoti stāvēšanai pirms ceļa zīmes uzstādīšanas. Savukārt, apsekojot minēto vietu 2020. gada 24. martā plkst. 13.01 sakarā ar saņemto izsaukumu par to, ka transportlīdzekļi ir novietoti stāvēšanai ceļa zīmes Nr. 326 darbības zonā, tika fiksēti pārkāpumi, tostarp veikta salīdzināšana ar iepriekš fiksētajiem datiem.

Ņemot vērā minētos apstākļus un izvērtējot lietā gūtos pierādījumus kopumā, tostarp to, ka atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta ceturtajai daļai administratīvā pārkāpuma protokols ir vērtējams kā pieļaujams un ticams pierādījums, tiesai nav pamata apšaubīt pašvaldības policijas darbinieku fiksētās ziņas saistībā ar konstatētā administratīvā pārkāpuma fakta esību.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka minētā ceļa zīme nebija pārredzama no vietas, kur viņš novietoja stāvēšanai Transportlīdzekli, kā arī norāda, ka, viņaprāt, ceļa zīmes notikuma vietā uzstādītas neatbilstoši valsts standartu prasībām.

Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus [..], jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Atbilstoši minētā likuma 19. un 38. panta regulējumam ceļa zīme ir uzskatāma par administratīvo aktu, kas satur obligātu ceļa satiksmes regulējumu. Tādejādi autovadītājam, kurš piedalās ceļu satiksmē, ceļa zīmes ir jāievēro obligāti saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu un Ceļu satiksmes likuma prasībām.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 19. panta regulējumam, transportlīdzekļa vadītāja Ceļu satiksmes noteikumu ievērošana tiek prasīta visos gadījumos, kas saistīti ar transportlīdzekļa piedalīšanos ceļu satiksmē. Transportlīdzekļa vadītājam ir jāzina un jāpilda Ceļu satiksmes noteikumi.

Tiesu praksē ir ietvertas atziņas, ka ikvienam vadītājam vajag un viņš var paredzēt, ka vietā, kur viņš novieto stāvēšanai transportlīdzekli, noteiktu ceļu satiksmes režīmu konkrētajā ceļa posmā ievieš ceļa zīmes, tostarp tādas, kas neļauj transportlīdzeklim stāvēt attiecīgajā vietā. Vadītajam ir jārēķinās ar šādiem apstākļiem un jāpārliecinās par attiecīgo ceļa zīmju regulējumu arī gadījumā, ja ceļa zīmes kustības laikā vadītājam nebija redzamas *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 6.jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-311/2009).*

Ja Ceļu satiksmes noteikumi paredz, ka transportlīdzekļa stāvēšana ar ceļa zīmi var tikt ierobežota vai aizliegta, vadītājam vajag un viņš var paredzēt, ka šāds aizliegums var pastāvēt arī vietā, kur viņš novieto transportlīdzekli stāvēšanai. Tādēļ vadītājām ir jāveltī sevišķa rūpība, lai risks, ka transportlīdzeklis tiek novietots stāvēšanai aizliegtā vietā, nerīstenojas. Lai nodrošinātu noteikumiem adekvātu transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai, vadītājam, ja kustības laikā tas nebija iespējams, ir jāpārliecinās par ar ceļa zīmēm ieviesto režīmu, aplūkojot attiecīgās zīmes *(skat. Administratīvās apgabaltiesas 2010. gada 9. februāra spriedumu lietā Nr.A42438407, Nr. 143/AA43-0225-10/7. Pieejams https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/lv/nolemumi).*

Lietā konstatējams, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā, kur tika novietots stāvēšanai Transportlīdzeklis, bija noteikts 326. ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" ar 809. papildzīmi regulējums. Šis regulējums nebija atcelts vai mainīts. Līdz ar to nav pamata apšaubīt to, ka ceļa zīmes tika izvietotas, ievērojot normatīvo aktu regulējumu. Jautājuma par ceļa zīmju uzstādīšanu un izvietojumu risināšanai Sūdzības iesniedzējs ir tiesīgs vērsties kompetentā institūcijā (pašvaldība, ceļa pārvaldītājs).

Turklāt, kā izriet no Sūdzības iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem, tad viņš labi pārzina vietu, kur tika novietots stāvēšanai Transportlīdzeklis. Līdz ar to, ņemot vērā lietai pievienotos notikuma vietas fotoattēlus, secināms, kaut arī Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai noteiktā attālumā no izvietotās ceļa zīmes, tomēr Sūdzības iesniedzējs, labi pārzinot konkrēto vietu un apkaimē izvietoto ceļa zīmju regulējumu, varēja un viņam vajadzēja pievērst vērību tam, ka ceļa posmā, kur viņš novietoja Transportlīdzekli, ir izvietota 326. ceļa zīmes „Apstāties aizliegts" ar 809. papildzīmi.

No notikuma vietas fotoattēliem redzams, ka minētajā vietā ir taisns un labi pārskatāms ceļš. Līdz ar to, pievērošot pietiekamu vērību, vadītājam vajadzēja un viņš varēja redzēt, ka ceļa noteiktā posmā, kur tika novietots stāvēšanai Transportlīdzeklis, ir izvietota ceļa zīme, un attiecīgi pārliecināties par tās darbības režīmu.

Attiecībā par Sūdzības iesniedzēja norādi, ka arī citi transportlīdzekļi bija novietoti stāvēšanai lietā apskatāmajā vietā, norādāms, ka personai nevar pastāvēt un nepastāv tiesiska paļāvība attiecībā uz tādu situāciju (gadījumu), kad tiek pārkāptas normatīvo aktu prasības.

Paļāvības princips nav absolūts, un tas vien, ka Sūdzības iesniedzējs redzēja citas stāvēšanai novietotas automašīnas, nenozīmē automātisku tiesiskas paļāvības aizsardzību. Personas paļāvība ir šīs personas subjektīvā attieksme pret konkrētu darbību vai notikumu. Persona nevar atsaukties uz šādiem principiem, lai attaisnotu savu rīcību *(skat. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 8.oktobra spriedumu lietā Nr.SKA-400/2007. Pieejams https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/lv/nolemumi).*

Izvērtējot lietā gūtos pierādījumus kopumā, secināms, ka administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums ir sastādīts pamatoti un nav konstatējami apstākļi Lēmuma atcelšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta piektās daļas 11. punkta sankcijā noteiktais sods par šādu pārkāpumu ir 40 EUR. Šī likuma norma ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība lemt par soda apmēru, ja likumdevējs ir noteicis konstantu soda apmēru šī pārkāpuma konstatēšanas gadījumā.

Administratīvā soda mērķis par lietā konstatēto pārkāpumu ir vērsts uz to, lai noteiktu personas disciplīnu ceļu satiksmes noteikumu ievērošanā.

Izvērtējot pārkāpuma raksturu un tā izdarīšanas apstākļus, pārkāpuma vietu, secināms, ka administratīvais sods ir uzlikts pamatoti un tas atbilst soda mērķim, proti, pilda gan sodošu funkciju, gan preventīvu funkciju, lai turpmāk netiktu pieļauti šādi pārkāpumi. Konkrētajā gadījumā nav piemērojams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21. panta regulējums.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 2. un 3. punktu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] pantu, 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] un 289.[18] pantu, tiesa

nosprieda

Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2020. gada 16. aprīļa lēmumu Nr. /numurs/ atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedums pieejams 2021. gada 26. februārī.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese S.Groza